

פרשה פתוחה / פרשה סתומה

הרא"ש

פתוחה:

1. יייייייי

2. יייייייי

סתומה:

1. יייייייי

2. א.

ב. _____

ג.

פתוחה:

1. כמו 2 לרא"ש יידיידיי

2. יי

3. א. לרא"ש סתומה

ב.

ג.

סתומה

1. יידיידיי

2. יי

יידיידיי הרא"ש לא כתב

3.

יידיידיי לרא"ש פתוחה

והיה אם שמעת שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו וזרה ומלקוש ואספת דגלך ותירשך ויציאה רך ונתתי לעשב בשך
 ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ויבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם וזרה
 את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לאתתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהיה
 את דברי אלהי על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות ביום עיניכם
 בנים לדיבר עם בשבתך בכירתך ובלכתך בדרך ובשכרך ובקומך וכתבתם על מזוזות בירתך
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי פ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבת
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאורך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום
 על לבבך ושננתם לביתך ודברת עם בשבתך
 בכירתך ובלכתך בדרך ובשכרך ובקומך וקשרתם
 לאות על ידך והיו לטוטפות ביום עיניך וכתבתם
 על מזוזות בירתך ובשעריך

והיה כי יבאר יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ולתנה לך והעברת כל פטר
 רזם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטר זכור תפדה
 בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בביתך תפדה והיה כי ישאלך בך מזור
 לאמר מה זאת ואמרת אליו בוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים וי
 הקשה פרעה לשלוחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
 בהמה על כן אני אבן ליהוה כל פטר רזם הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על
 ידכה ורטיטפת ביום עיניך כי בוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים

ה ליהוה ויאמר משה אל העם זכור
 משה ולא יאכל חמץ היום אר
 יבוס אשר נשבע לאבתיך לתת
 תובים השבי עני חג ליהוה מצורת
 בך ביום ההוא לאמר בשבור
 היה תורת יהוה בפיך כי ביד חזק

וידבר יהוה אלי ויאמר קוּם לך כל בכור פטור כל רחם כבני ישראל באדם ובבהמה ליהוה ואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בוזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום ארשתם יצאים מחרש האבן והיה כי יבואך יהוה אל ארץ הכנעני והחזית והאמרי והחוי והיבוס אשר נשבע לאבותי לתת לך ארץ זבת חלב ודבש וטעברת את העבדה הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך שאר בכל גבלך והגזית לבגך ביום ההוא לאמר בעבור קדש עשה יהוה לי בצאתי ממצרים והיה לך לאות על ירך ורזכרו בן עיניך למועדה מימים ימימה הוצאך יהוה ממצרים ושמרת את הזקנה הזאת למועדה מימים ימימה

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל פטור רחם ליהוה וכל פטור שגור בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטור חומר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבגך תפדה והיה כי ישאלך בגך מאור לאמר מה זאת ואמרת אליו בוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים ויזכיר כי הקשה פרעה לשלוחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועל בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטור רחם הזכרים וכל בכור בן אפדה והיה לאות על ידכה ולטוטפת בן עיניך כי בוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושנתם לבגך והגרת כם בשבועך בכיתך ובכיתך בדרך ובשכרך ובקומך והשרתם לאות על ירך והיו לטוטפת בן עיניך וכתבתם על מצורך בירך ובשערך